

СЕМЕЙСТВА НА ВЯРАТА

„... и нека, устоявайки, изменим предстоящото ни поприще, като гледаме на Исуса, Начинателя и Усъвършителя на вярата ни, Който, заради предстоящата Му радост, издържа кръст, като презря срама и седна отдясно на Божия престол“.
/Евр. 12:1,2/

Събота
4 март

ЗАЩО Е ТОВА СУЕТЕНЕ?

ЗА КАКВО СТАВА ВЪПРОС

1 Йоан. 5:1

Моето първо завръщане в дома на родителите ми във Филипините се рачку и аз бях готова да срещна моето голямо семейство. Едва пристигнала в дома на леля ми, бях поздравена от много роднини. Повечето от тях бяха насядали гъсто на два извити дивана. „Ела, направили сме обяд за теб!“ възкликна едната леля. Огладняли от дългото пътуване, моите родители, брат ми и аз се отпуснахме на масата, готови да излапаме всичко, което сложат в чиниите ни. Другите роднини останаха седнали в хола, преходен към трапезарията. „Моля, присъединете се към нас!“ – поканих ги аз. Беше ми малко неудобно при мисълта, че ме гледаха докато ядах. „Не, не, ние току-що обядвахме. Започвай!“ – отказаха те, махвайки ни с ръка. Ние поддържахме разговора с роднините от съседната стая, но другите братовчеди, които сервираха храната, лесно ни разсейваха. Ние погълнахме ястията, оставяйки съвсем малко остатъци. Тъй като скоро свършихме с обяда, решихме да подремнем в гостните стаи. Минути по-късно, едва бях отпуснала главата си на възглавницата, масата в трапезарията избухна от енергия... Останалите роднини все пак възвърнаха апетита си и пируваха с остатъците от нашия обяд. Изведнъж тихият

„Защо те не искат да ядат с нас?“

разговор избухна в духовито бърборене, вилиците тропаха по порцелановите чинии.

„Защо те не искаха да ядат с нас?“

„Не биха могли“ – обясни мама. „Те са срамежливи. Това е техният начин да бъдат вежливи.“ Същото се повтори на следващия ден. Настоявайки, че не са гладни, понеже току-що бяха яли преди да дойда до масата, роднините ми седяха в хола и наблюдаваха обяда. Искане общуване, не учтивост. След няколко дни настояване да се включат всички роднини, стената на стеснението започва да се руши от близостта между членовете на семейството. Най-накрая започнахме да се храним заедно.

„Защо е цялото това суетене?“ – попитах. „Те дори не ме познават!“ „Защото ти си дъщеря на родителите си. Защото сте семейство“, бяха неизменните отговори. Защото аз бях там. Това беше тяхната версия на любов в действие с разширено значение. Докато екстремни случаи, подобни на този, могат да предизвикат оживен разговор, културните различия причиняват болка, ако ние сме невежи относно истинския смисъл, вкоренен в тях. Все пак, когато Христос заявя, че ние всички сме Негови чада, Той елиминира нуждата от културно наложена йерархия без да премахва различията. Урокът тази седмица ще изследва как нашата нова идентичност като Негови чада ни вдъхновява да подхождаме позитивно към културните различия в нашите домове.

СЪПОСТАВЯНЕ НА ТРАДИЦИОННИТЕ С ХРИСТИЯНСКИТЕ СЕМЕЙСТВА

СЪРЦЕТО НА ПРОБЛЕМА

Бит.1:26; 2:18; 3:16-19.

Семейството, така както Бог го беше замислил и изградил, беше предпоставка за един съвместен родостен живот, с Бог и техния свят. /Бит.1:26; 2:18/. Човечеството, обаче, скоро пренебрегна Божия първоначален план. Бог в Своята милост трябваше да промени структурата на семейството /3:16-19/, но Той не промени техните първоначални отговорности.

Вместо съвместно партньорство и ръководене, структурата стана йерархична. Мъжът трябваше да ръководи и говори от името на семейството /Исус Навин 24:15; Ефес.5:21/. Всъщност човечеството не е последвало и този план. Мъжете и жените в семействата и в обществото са търсели сила и контрол като са използвали всички възможни средства. Сила, прелъстяване и манипулиране, са само някои от тях. Мантрата на грешното его е: „Аз имам своите права и ще постигна своето с всички средства.“ Уилям Ърнест Хенлей пише: „Аз съм господар на своята съдба, аз съм капитан на своята душа.“

Съвременната култура и самооценка се противя на Божия призив.

Когато християнското семейство позволи на тази сила да се бори за надмощие вътре в него, сякаш казва на нуждаещия се свят: „Няма никаква разлика между нас и ние не можем нищо да ти предложим.“ Затова Евангелието е задушено, вместо да се разпространява. Няма никаква привлекателност, която да бъде показана, нито пък добри вести, които да бъдат споделени. Евангелието на Исус Христос предлага един по-различен живот от този, който светът вижда сега. Моделът на семейството, представен в Ефес.5 гл. е очевидно Божият ревидиран модел на Неговия първоначален план: съпруги, подчиняващи се на съпрузите си - точно толкова обидно за мантрата на грешното его, колкото и мисълта за съпрузите, полагащи живота си за своите съпруги.

Традицията и самооценяването се противят на този Божий призив. За да изявят Евангелието, членовете на християнското семейство трябва да подражават ревностно на своя Господ, Който не дойде да Му служат, но да служи. /Мат.20:28; Лука 22:27/. Господ Исус Христос имаше сила и власт, но избра да се откаже от тях. Съпругът или съпругата, които имат илюзорна сила и власт, трябва доброволно да се откажат от тях /2 Кор.12:10/ заради доброто на другия. Но дори и да направим това, нашият разум и светът ще ни кажат, че не постигаме целта си, което често се оказва вярно. Обаче, ние ще получим това, което Бог иска за нас в съответствие със Своя план, ще получим много повече, отколкото някога сме могли да си представим. Когато вярващото семейство прегърне принципите на Писанието, то може истински да демонстрира Евангелието. Когато Бог спечели, всички Негови чада печелят.

КАК МИСЛИТЕ?

Кой носи най-голяма отговорност за разпадане на семейството, което наблюдаваме днес – правителството, образователната система, съдебната система, медиите или църквата? Обяснете своя отговор.

СЕМЕЙСТВА НА ВЯРАТА – О, ВИЕ С ТВЪРДЕ МНОГО ВЯРА!

СЪРЦЕТО НА ПРОБЛЕМА

Йоан 1:12,13; 3:7; Деян.10:1-28,34,35; 1 Кор.2:2; 1 Сол.5:21,22; 1 Йоан.5:1

Родени от Бога /Йоан.1:12,13; 3:7/

Да бъдеш роден от Бога, да бъдеш новороден чрез Духа на Бога, е преобразяваща живота опитност не само за личността, но и за семействата. Насочената към Бога духовност повече от всеки друг фактор, е предназначена да изгради здрави и щастливи семейства и деца. Насочената към Бога духовност в семейството означава, че Бог е приоритет номер едно в живота на двамата родители и децата; и че са избегнати двете крайности: Първо, претенцията да се твърди, че поставяме Бога на първо място в нашия живот, когато е очевидно, че това не е така. Децата лесно разбират това лицемерие. И второ, религиозност, която е извънредно ограничаваща и строга. Това предизвиква у децата или бунт против и отхвърляне на такава религия, или липно приемане като вяра „втора ръка“, която не е била подходящо усвоена и лично изпитана.

Обхватът на Божието семейство /Деян.10:1-28, 34,35/

Една от най-големите корекции на Христовите ученици евреи след Петдесетницата е била откровението, че езичниците също са включени в Божието семейство. Първоначално те бяха толкова колебливи да приемат това откровение, че Бог в действителност кръсти езичниците със Святия Дух преди учениците да бяха склонни да ги кръстят с вода. Също така и днес при условията на нашата култура е истинска корекция за много разделени семейства да бъдат склонни да приемат доведените родители, доведените братя и сестри, които внезапно са наложени на семейната система без никаква предишна история. Но Божият Дух ни призовава да приемем такива корекции днес, както учениците бяха призовавани да се коригират преди две хиляди години. Това не означава, че семейното разделение е Божията воля, но че постигането на най-доброто при най-трудните обстоятелства /Римл.12:21 – побеждаване на злото чрез добро/, е Неговата воля.

Фокусът на вярата /1 Кор.2:2/

За хората е възможно да бъдат много морални и даже много духовни, но да им липсва вяра. Исус непрекъснато изразява разочарованието си пред учениците в този контекст, казвайки: „О, маловерци!“

В потвърждение на това Исус можеше да посочи римския стотник, който е израснал, покланяйки се на Зевс и гръцкия пантеон от богове и да каже: „Истина ви казвам, дори в Израил не съм намерил толкова вяра.“ /Мат.8:10/. Вярата е специфично измерение на духовността, което сграбчва удивителната Божия сила. Молитвата има неограничен потенциал в устата на вярата. Семейства, които правят молитвата приоритет в контекста на истинската вяра, ще изпитат Божиите дела и благословения по начин, който е напълно чужд на тези, които не са склонни да поемат рисковете на вярата. Като адвентисти, ние често приличаме на хората от Назарет, които твърдяха, че най-добре познават

Исус,но Той „не извърши там много велики дела поради неверието им.“ / Мат.13:58/. Ако има вероятност да сгрешим,нека да сгрешим от страната на твърде многото вяра,защото Исус никога не каза: „О,вие с твърде много вяра.“

„Плодовете на Божието семейство“ /1 Сол.5:21,22/

Павел ни съветва да „изпитваме всичко“,да „държим доброто“/1Сол.5:21/ и да „се въздържаме от всякакво зло“ /ст.22/. Плодовете на вярата изискват всяка от тези стъпки. Вярата лесно може да бъде изопачена в „харизмания“,за което Исус ни предупреждава в Мат.7:20-22. Емоцията в религията е хубаво,а не лошо нещо,но тя трябва да бъде изпитвана от Божието слово. Второ,подхранваният грях ще действа като главна бариера за вярата /Пс.66:18; Пр.28:9; Яков 5:16/. Ето защо Павел ни призовава да се въздържаме от злото,защото практикуването на любимия грях води вярата до „късо съединение“и по такъв начин унищожава нейните плодове. Ето защо Павел казва да „държим здраво,което е добро“ /1 Сол.5:21/,да практикуваме принципа на заместването. Ние превъзмогваме злото чрез добро /Римл.12:21/ не чрез фокусиране върху злото или като се опитваме да го превъзмогнем чрез нашата собствена сила.

Негативното християнство не е никакво християнство.

Духовните неща могат само духовно да бъдат разбрани и постигнати /1 Кор.2:14; Ефес.6:10-18/. Семейството,

което ефективно прилага тези три принципа,ще бъде използвано от Бога да постигне много за Неговото царство.

Първородството на вярата /1 Йоан.5:1/

Решителният въпрос в Божието царство е: „А според вас кой съм аз /Исус/?“ /Мат.16:15/. Йоан казва: „Всеки,който вярва,че Исус е Помазаникът,е роден от Бога.“/1Йдан.5:1/. Либерализмът,хуманизмът,натурализмът и постмодернизмът – всички те учат,че Исус е бил просто един велик човек,но че Той не е Бог.

Даже някои от нашите собствени Адвентни университети днес назначават професори,които преподават и прегръщат тези философии. И все пак Йоан декларира,че Божествеността на Христос /виж също 1 Йоан.4:1-3;Йоан 1:1-3/ е отличителният знак на вярата. Как можем да предпазим нашите деца от опасността да затынат в неверието,което нараства толкова бързо в обществото днес? Отговорът е,не просто като ги учим на тази истина,но като я живеем. Ние можем да моделираме в нашия живот,че Исус е Господ,че Той е нашият Бог, че Неговите приоритети са наши приоритети и че ние сме на тази земя с една свята цел – да живеем живот на поданици на Неговото царство от утробата до гроба. Семейството,което следва неотклонно този път няма да се провали.

КАК МИСЛИТЕ?

1. Коя от двете грешки,описани в първия раздел от днешната статия,са били най-присъщи за вашето родно семейство? Защо?
2. На коя страна сте по-склонни да сгрешите – на страната на „харизманията“ или на страната на „харизфобията“? Обяснете отговора си.
3. Колко често се сблъсквате с хора,които вярват,че Исус не е бил Бог? Как реагирате?

СИЛАТА НА ЕДНО ЕДИНСТВЕНО СЕМЕЙСТВО

СВИДЕТЕЛСТВО:

Лука 10:29

„Едно добре организирано, добре дисциплинирано семейство ни казва повече в полза на християнството, отколкото всички проповеди, които могат да бъдат проповядвани. Такова семейство е свидетелство, че родителите успешно са следвали Божиите напътствия и че техните деца ще Му служат в живота си. Тяхното влияние нараства; защото давайки, те получават за да дават отново. Бащата и майката намират помощници в лицето на своите деца, които предават на другите онова, което са получили у дома.

Кварталът, в който живеят е подпомогнат, защото те го обогатяват за този свят и за вечността. Цялото семейство е ангажирано в служба за Господа и техният добродетелен пример вдъхновява и други да бъдат верни и предани на Бога. Най-великото доказателство за силата на християнството, която може да бъде представена на света е добре организираното, добре дисциплинираното семейство. То ще препоръча истината както нищо друго не би могло, защото

„Едно добре организирано, добре дисциплинирано семейство свидетелствува повече в полза на християнството, отколкото всички проповеди, които могат да бъдат проповядвани.“

то е живият свидетел за нейната практическа сила върху сърцето.” / „Адвентен дом”, стр.32/.

Можете ли да четете тези думи без чувство на мъничко вина? Семейството ви повлияло ли е и трансформирало ли е драматично квартала, в който живеете? Ние живеем

в един и същ квартал вече 20 години и допреди 2 години дори не познавахме повечето от нашите съсед и техните имена. Около нашата къща има 15 къщи и години наред ние дори не знаехме кой живее в 9 от тези къщи. В днешно време е толкова лесно да се почувстваме удобно и изолирани даже в нашите собствени квартали. Но Бог иска да бъдем фарове, пръскащи светлина в населените места. Преди две години, по Коледа, решихме да занесем кошници на нашите 14 съсед и поне да се запознаем с тези, които не познавахме. В тези кошници сложихме малко плодове, сладки и книгата на Рик Уорън „Живот, движен от цел”. Откликът беше толкова положителен, че ние продължихме ежедневно да се молим за тях и повторихме раздаването на кошници-подаръци през последните празници. Не е нужно твърде много, за да се счупят бариерите на изолация, които са толкова присъщи на обществото днес. Подобно на хляба и рибите, Бог може да извърши много с малко.

КАК МИСЛИТЕ?

Кои са най-ефективните средства, които дяволът използва днес, за да подкопае влиянието на християнското семейство?

КАК ДА СЕ ЖИВЕЕ С ДРУГИТЕ „ЖЕЛИРАНИ ФИГУРКИ”

ИМА КАК

Мат.22:39; Деян.10:1-28; Ефес.2:19,20

Опитвали ли сте някога Jelly Belly jelly beans (желирани фигурки-бонбони)? В смесената торбичка има цял асортимент от желирани фигурки с различни цветове, разнообразни завъртулки и лунички, и всяко съдържа есенция, която е уникална по аромат и вкус. Фирмата-производителка е станала привлекателна за населението чрез създаването на различни вкусове и цветове, които всеки и навсякъде може да оцени и да им се наслади. Въпреки, че не всички желирани фигурки имат един и същи цвят и вкус, всяка от тях се счита за Jelly Belly jelly bean.

По същия начин е и в света: ние сме един богат асортимент от „желирани фигурки”, понеже ние всички притежаваме различни цветове и уникални вкусове. Въпреки, че не всички имаме един и същ цвят и вкус, ние всички сме Божии деца, което означава, че сме братя и сестри в Христа.

Осъзнавайки факта, че сме семейство, защо не действаме като такова? Нека се отнесем към историята от Деян. 10:1-28, в която Петър се среща с Корнилий – един езичник и неговото семейство:

1. Петър имаше видение. Първоначално може да изглежда, че това видение се отнася за чистите и нечистите храни, тъй като когато Петър вижда нечисти животни, му е казано да убие и да яде.

2. Обяснение на видението. Петър казва в стих 28: „Бог обаче ми показа, че не бива да наричам никого скверен или нечист.” И продължава: „Наистина виждам, че Бог не гледа на лице, но във всеки народ онзи, който Му се бои и върши правото, угоден Му е.” /ст.34,35/.

3. Приложение за нас. Както Бог приема хората от всяка нация и не показва пристрастие, така и ние можем да приемаме нашите братя и сестри от всяка нация без пристрастие.

4. Да отидем по целия свят. Всички ценим факта, че сме обичани и подкрепяни както от семействата, в които сме израсли и от църковното ни семейство, така и от вътрешния кръг на близките ни приятели, и особено от нашия Спасител. И понеже Исус ни заповяда „да обичаме своя ближен като себе си” /Мат.22:39/, то ние трябва да се обичаме един друг с нашите различни цветове, вкусове и аромати. Подобно на Jelly Belly Jelly Beans, всички сме уникални и изпълнени с нещо, което да бъде споделено с другите

Ние сме „членове на Божието семейство... като крайгълен камък е сам Исус Христос” /Ефес.2:19,20/.

**Ние сме асортимент от
„желирани фигурки”**

КАК МИСЛИТЕ?

1. Защо според вас в някои семейства има „черна овца”?
2. От гледна точка на света, защо и в Божието семейство някои страни и народи не са третирани еднакво?
3. Какво можете да направите във вашата сфера, за да „обичате своя ближен като себе си”? Бъдете конкретни.

ИСУС: НАШЕТО ДОСТАТЪЧНО И ОБЕДИНЯВАЩО МНЕНИЕ

МОЕТО МНЕНИЕ

2 Кор.12:9,10; Евр.12:2

В общество,което счита независимостта за добродетел и поставя личните постижения над всичко,вярващите семейства трябва да се обединят в отхвърляне на властващата култура на самонадеяността,„гледайки на Исус,Начинателя и Усъвършителя на нашата вяра” /Евр.12:2/.

Обществото аплодира усилията на тези,които „се издигат със своите собствени лапти”. Тези,които са се издигнали от низините са обявявани за герои.

Докато трябва да се радваме на успехите и триумфите на другите,ние сме длъжни да се предпазваме от културните капани на едно самохвално общество,което приема, че вътрешните сили и наклонности са катализатори на постиженията. „Не че сме способни от само себе си да съдим за нещо като от нас си; но нашата способност е от Бога” /2 Кор.3:5/. Самодоволният не се нуждае от нищо. Самодоволството се зачева в утробата на гордостта и по естество отхвърля суверенитета на Бога и авторитета на семейството. Там,където царува самодоволството,Бог е детрониран, семейството е разделено,а силата на Евангелието се оказва неефективна. „Бог

може да напише Своето име само на тези места в нашия живот, където е изличил нашата гордост, самодоволство и егоизъм.” 1

От друга страна,когато признаем и се радваме в нашата слабост и Божията достатъчност,силата

Самодоволният не се нуждае от нищо

на Евангелието се проявява активно в нашия живот и домове. „Радвай се не от притежаването на сила,да не би да изгубиш от погледа си своята зависимост от Бога. Внимавай да не би да дойде самодоволството и да работиш със собствените си сили,а не с Духа и силата на своя Господ. Егото винаги е готово да си припише заслуга,ако някаква доза успех придружава работата... Когато осъзнаем нашата слабост,се научаваме да зависим от една сила,която не ни е присъща.” 2

Сила,единство и ефективност ще бъдат плодовете,пожнати в дома,чийто членове пребъдат в Лозата и си сътрудничат с Божеството. „Човек се нуждае от сила отвън и над себе си... но това не прави човешкия елемент незначителен. Човешкото се обляга на Божествената сила,Христос живее в сърцето чрез вяра,и чрез сътрудничество с Божественото,човешката сила става ефективна за добро.” 3

Апостол Павел казва: „Когато съм немощен,тогава съм силен.” /2 Кор.12:10/. Затова,нека се радваме в нашата немощ,гледайки към Исус за нашата достатъчност и единство.Когато позволим на Исус да бъде център на семейството,ние ще се приближим повече един към друг,насочвайки се към Центъра.

КАК МИСЛИТЕ?

1. Как самодоволството е повлияло на изборите на моето семейство?
2. Какви стъпки мога да предприема лично аз,за да до

1 - Осуалд Чеймбърс,Най-доброто,на което съм способен

2 - Животът на Исус Христос,стр.493

3 - пак там,стр.296,297

ПЪРВО МЯСТО В ЖИВОТА НИ

ИЗСЛЕДВАНЕ:

Мат.20:25-28

ЗАКЛЮЧЕНИЕ:

От момента, в който се научим да изразяваме себе си, нашият отклик към другите е: „Първо аз!“

Когато обобщим десетте заповеди, Исус даде ясно да се разбере, че Бог не споделя реда на нашите приоритети. Исус трябва да има първо място в нашия живот като наш Спасител и Господ. Семействата ни трябва да дойдат на второ място, без значение дали имаме предвид нашето лично семейство, църковното ни семейство, семейството на квартала или семейството на цялото човечество. Когато съгласуваме своите приоритети с Божиите и поставяме Него и другите преди себе си, ние свидетелствуваме за Божията милост и любов в нашия живот.

А ЗАЩО НЕ?

- Оценете времето, което сте отделили за служене през седмицата. Записвайте си всяка дейност през деня и колко време ви е отнело. В края на седмицата пресметнете часовете, които сте използвали за себе си и часовете, които сте използвали в служба на Бога и другите. Как се съпоставят? Искате ли ви се крайното съотношение да е друго? Планирайте следващата седмица така, че времето да отразява приоритетите ви.

- Изследвайте културата /обичаите/ на една от човешките групи, които живеят във вашия район. Открийте как се отнасят със семействата си, празнувайте заедно рождени дни и други празници и т.н. Представете си, че вие или вашето семейство сте част от тази група и напишете история, описваща опита от новата ви перспектива.

- Слушайте „Ловната песен“ на Андрию Петерсон. Сравнете поезията с текста от урока за тази седмица /Евр.12:1,2/. Направете посвещение да „гоните Бога“.

- Опознайте семейството на вашия квартал. В частта на урока за вторник Ерлис Дейли споделя стратегията на нейното семейство за установяване на контакт със съседите. Прочетете отново тази статия, за да освежите паметта си и да планирате стратегия, която да помогне на вас и вашето семейство да разшири своето влияние за Бога.

- Прочетете книгата Притчи за един месец, като четете всеки ден по една глава /общо 31 глави/. Соломон казва много за семейните взаимоотношения. Запишете неговите съвети за семейството в своя дневник.

- Молете се за звездите. Разходете се през ясна нощ до място, където можете ясно да видите звездите. Мислете за Божието обещание към Авраам в Бит.15:1-6, че потомците му ще бъде трудно да се преброят, както звездите. Молете се за света, за страната ви, за вашия град, квартал, църква и за вашето семейство.

ПОЛЕЗНИ ВРЪЗКИ

Бит.15:1-6; Притчи; Галат.3:26-29

Кн. „Адвентен дом“, глави 4,5

Филип Самман, Кръвни братя

Джон Ортберг, Всички са нормални преди да ги познаваш